

[Miljøministeren]

Den 18. september 1978 bad du mig se på en sag om betaling af afgifter af sandmaterialer, der bliver optaget i Århus havn i forbindelse med en uddybning.

Jeg har nu modtaget vedlagte notat af 2. oktober 1978 om spørgsmålet fra fredningsstyrelsen.

Jeg kan oplyse, at jeg er enig med fredningsstyrelsen i, at der ikke er grundlag for i dette tilfælde at gøre undtagelse fra bestemmelserne om betaling af afgifter af råstoffer.

Med venlig hilsen

Ivar Nørgaard

Underbilag

Fredningsstyrelsen

2. oktober 1978.

Notat om afgiftsbetaling ved råstofindvinding i Århus havn.

Fredningsstyrelsen er den 26. september 1978 af departementet (j. nr. D 442-4) blevet anmodet om at udarbejde et notat til brug for ministerens besvarelse af en henvendelse fra John Arentoft, MF. Henvendelsen drejer sig om, hvorvidt der skal betales råstofafgift af materialer til brug for en udvidelse af Århus havn, når disse materialer er indvundet ved uddybningsarbejde i havnens eget område.

Spørgsmålet kan siges at falde i to dele:

1. Kan det pågældende arbejde overhovedet kaldes råstofindvinding i lovens forstand?

2. Hvis ja til spørgsmål 1, er det da rimeligt at pålægge Århus havnevæsen en afgift på materialer, der er indvundet inden for havnens eget område?

Ad 1. Efter råstoflovens § 15 må forekomster på søterritoriet kun indvindes efter tilladelse fra miljøministeren. Denne bestemmelse svarer til § 9 i 1972-råstofloven. I bemærkningerne hertil hedder det bl. a., at loven omfatter enhver form for udnyttelse af sømaterialer, selv om disse anvendes helt ubearbejdede, f. eks. som fyldsand. Uden for loven falder kun uddybningsarbejder o. lign., hvor det optagne materiale udkastes andetsteds på søen, og hvor der således ingen udnyttelse sker af materialerne.

I arbejdet i Århus havn skal de optagne materialer anvendes til opfyldning, og arbejdet falder derfor klart ind under råstofloven.

Århus havnevæsen har da også i skrivelser af 8. og 15. august 1978 søgt om fredningsstyrelsens tilladelse til at anvende to specialfartøjer til indvindingsarbejdet, da arbejdets særlige karakter gør det umuligt at anvende fartøjer, der i forvejen har en indvindingstilladelse. Den 24. august 1978 har fredningsstyrelsen givet denne tilladelse for en periode frem til marts 1980 og med den begrænsning, at fartøjerne kun må anvendes inden for entreprisområdet til at optage op til 1,9 mill. m³ sandfyld o. lign.

Ad 2. Ifølge § 32 i råstofloven kan miljøministeren fastsætte bestemmelser om betaling af afgifter af råstoffer, der indvindes i henhold til råstofloven. En sådan bestemmelse blev indført pr. 1. august 1978, hvor råstofindvinding blev pålagt en afgift på 35 øre pr. m³, jfr. miljøministeriets bekendtgørelse nr. 364 af 17. juli 1978.

Ved råstoflovens gennemførelse var det en afgørende forudsætning for erhvervets accept af en afgiftsordning, at såvel det offentlige som det private forbrug af råstoffer blev inddraget under ordningen. Dette synspunkt har ministeriet for offentlige arbejder og de kommunale organisationer accepteret, og det har ligget til grund for forhandlingerne om afgiftsordningens tilrettelæggelse, herunder afgiftens størrelse.

Hvis offentlige virksomheder således skulle fritages for at betale afgift, måtte afgiften på de private indvindingsvirksomheder sættes betydeligt højere end 35 øre pr. m³ for at indbringe det forudsatte provenu på 10 mill. kr., hvilket ville indebære en betydelig konkurrenceforvridding.

Enhver form for indvindingsarbejde, der er omfattet af råstofloven, er således afgiftspligtigt. At råstofferne indvindes og anvendes inden for samme område berettiger ikke til fritagelse. Dette ville også indebære en konkurrenceforvridding til fordel for havnemyndighederne og til gunst for de private sand- og ralsugerredier.

Fredningsstyrelsen kan således konkludere, at en fritagelse for afgiftsbetaling i det aktuelle tilfælde ville stride imod de principper, der er aftalt med erhvervet og de kommunale organisationer og have uoverskuelige konsekvenser for det samlede provenu af råstofafgiften.

Til *landbrugsministeren* (10/11 78) af: